

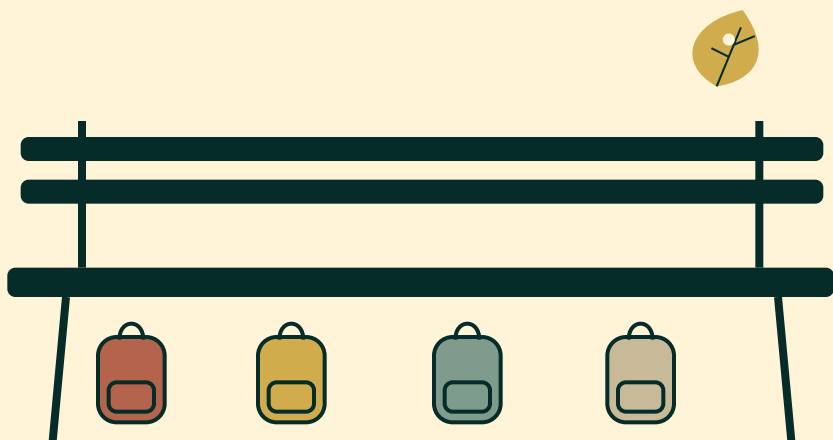
HEMLIGHETERNAS VÄKTARE

ETT HEMLIGT KAPITEL

Vi var ju inte ens vänner

Hur Emma, Mia, Finn och Jonas
blev vänner.

PIA SVEADOTTER

1. Bänken

”Spela själv då!”

Finn sparkade till en liten sten så att den studsade över asfalten och försvann under en bänk. Bakom honom ropade någon hans namn, men han fortsatte gå med händerna djupt nere i jackfickorna.

Nästa boll tänkte han inte hämta. Först hade han varit för långsam, sedan hade han passerat för hårt och till sist hade han stått på fel ställe. De kunde väl bestämma sig. Nu fick de klara sig själva.

Vid bänken stannade han. Mia satt i ena änden med en öppen matlåda i knät och ryggsäcken bredvid sig. Hon gick i hans klass och brukade sitta vid fönstret. Ibland ritade hon pyttesmå figurer i kanten av sina papper.

En gång hade Finn försökt rita av en av dem. Hans hade sett ut som en mosad spindel.

”Får jag?” Han pekade på den lediga platsen.

Mia flyttade ena foten åt sidan, och han satte sig. Från fotbollsplanen hördes hans namn igen. En av killarna stod och viftade med båda armarna. Finn vände bort huvudet och började gunga med fötterna.

Mia stannade med smörgåsen framför munnen.

”Den skakar.”

”Vadå?”

”Bänken.”

Finn tittade ner. Hans häl slog mot bänkbenet varje gång han drog tillbaka foten. Han flyttade sig längre fram, tills skorna inte längre nådde träet. Mia tog en tugga och tittade ut över skolgården igen.

En stund satt de tysta. Finn hittade en lös tråd i ärmen och lindade den runt pekfingret. När fingertoppen började bli vit drog han loss tråden och släppte den i knät.

Bredvid bänken låg ett löv med ett hål mitt i. Han böjde sig ner, plockade upp det och höll det framför ena ögat. Mia vände huvudet när han lutade sig åt hennes håll.

”Nu ser jag bara din armbåge.”

Hon sänkte smörgåsen. Ena mungipan drogs upp, och Finn flyttade lövet lite åt sidan.

”Nu ser jag smörgåsen också.”

Mia höjde den igen och tog en tugga. Leendet var fortfarande kvar.

Från fotbollsplanen hördes en dov smäll. Bollen rullade hela vägen bort till cykelstället. Finn följde den med blicken och väntade på att någon skulle ropa.

Ingen gjorde det.

När det ringde in reste han sig så snabbt att lövet gled ner från knät. Han fångade det nästan, men fick böja sig efter det ändå. Mia stängde matlådan och stoppade ner den i ryggsäcken.

”Vi ses”, sa Finn och började gå.

Halvvägs över skolgården kom han på att de skulle till samma lektion. Han saktade in vid dörren och såg tillbaka. Mia kom gående med ryggsäcken över ena axeln.

Han höll upp dörren tills hon hade gått in. Sedan stoppade han lövet i jackfickan och följde efter.

2. En ganska dålig fågel

Nästa dag stannade Finn vid cykelstället innan han gick ut på skolgården. Några från klassen spelade redan fotboll. Han följde bollen en stund, men när den rullade förbi honom lät han den fortsätta.

Mia satt på bänken med rygsäcken mellan fötterna. Finn gick dit och satte sig i andra änden. Den här gången sköt han fram fötterna direkt.

Ur jackfickan tog han upp ett äpple. Lövet från dagen innan hade fastnat på det. När han försökte dra loss det gick det sönder mellan fingrarna.

"Oj."

Mia tittade på bitarna i hans hand.

"Nu är det två."

"Mer att kika genom." Finn höll upp den ena biten framför ögat, men hålet hade gått sönder.

Mias mungipor drogs uppåt. Han tittade på lövbiten och stoppade tillbaka den i fickan tillsammans med den andra.

Jonas kom över skolgården med sin surfplatta i händerna. Han såg upp först när han var framme vid bänken.

"Är det ledigt här?"

Finn flyttade sig en bit, och Jonas satte sig mellan honom och Mia. Han ställde väskan vid fötterna och lade surfplattan i knät. På skärmen hoppade en fågel några steg innan den försvann ur bilden.

Finn lutade sig närmare med äpplet halvvägs till munnen.

"Vad är det för spel?"

"Inget." Jonas drog ett reglage åt sidan, och fågeln hoppade bakåt till sin plats.

"Gör du den själv?"

Jonas nickade och startade rörelsen igen. Fågeln lyfte ena vingen, sedan den andra. När den tippade åt sidan började Finn skratta.

Jonas drog surfplattan närmare sig.

"Den är inte klar än."

"Den ser ut som jag på skridskor."

Jonas tittade upp. Finn pekade åt två olika håll med äpplet och sin lediga hand.

"På riktigt. Ena benet åker ditåt och det andra bara drar iväg. Jag kommer ingenstans."

Det ryckte till i Jonas mungipa. Han vred skärmen mot Finn igen och lät fågeln göra ett nytt försök. Den föll på precis samma ställe.

Mia hade sänkt sin smörgås.

"Foten saknas."

"Var?" Jonas stannade bilden.

Hon pekade längst ner på skärmen. Finn lutade sig fram, men såg bara ett litet streck under fågelns mage.

"Den är bakom kroppen", sa Jonas och förstörde bilden.

"Inte i bilden före."

Jonas gick tillbaka ett steg och sedan fram igen. Mia följde foten med fingret ovanför skärmen. Finn tittade på båda bilderna, men för honom såg fågeln nästan likadan ut.

Jonas flyttade ner foten en bit och spelade upp rörelsen. Den här gången stod fågeln kvar.

"Nu behöver den en skateboard", sa Finn.

Jonas vände huvudet mot honom.

”Varför?”

”För att fåglar på skateboard är bättre.”

Finn väntade med äpplet i handen. Jonas såg på honom ett ögonblick innan ett litet flin syntes.

”Det är ingen förklaring.”

”Jo. En jättebra.”

Jonas ritade en rektangel under fågeln och lade till fyra små cirklar. Finn skrattade redan när skateboarden var klar, fast den inte hade rört sig än.

Mia böjde sig närmare skärmen.

”Hjulen är under marken.”

Jonas flyttade upp skateboarden och gjorde ett nytt försök. Fågeln rullade bakåt, allt snabbare, tills den försvann ut ur bilden. Just då ringde det in.

”Låt den köra in i nåt imorgon”, sa Finn medan Jonas packade ner surfplattan.

”Kanske.”

Finn reste sig och såg på äpplet. Han hade fortfarande inte tagit mer än en tugga.

3. En till

Den tredje dagen var Finn först vid bänken. Han ställde ryggsäcken bredvid sig, men tog ner den igen när han fick syn på Mia. Hon kom med matlådan i handen och satte sig på samma plats som dagen innan.

”Vad har du i den?” frågade han.

”Bröd.”

”Jo, det fattar jag.”

Hon öppnade locket. Där låg en ostsmörgås, några gurkskivor och tre äppelbitar. Finn tog upp en müslibar ur fickan. Förpackningen hade gått upp i ena hörnet. Han klämde ihop den, men hörnet öppnade sig igen så fort han släppte.

Mia tittade på det och tog sedan en gurkskiva ur sin låda.

Jonas kom över skolgården med Emma bredvid sig. Hon höll sin anteckningsbok under armen och försökte hinna fram till honom.

”Du sa att du skulle visa mig.”

”Det gör jag ju.”

”Du går bara iväg hela tiden.”

Jonas stannade framför bänken. Finn drog bort sin jacka från den lediga platsen.

”Han går alltid hit.”

Emma tittade från Finn till Jonas. Mia sköt in ryggsäcken längre under bänken med foten, och Emma satte sig. Nu fick de sitta lite närmare varandra.

Jonas tog fram surfplattan. Finn lutade sig fram så fort fågeln rullade in på skärmen.

”Har du—”

Fågeln körde rakt in i en blomkruka. Krukan stod kvar, men fågeln hamnade på rygg bredvid den. Finn skrattade så högt att två barn vid cykelstället vände sig om.

Emma höll handen framför munnen. Ögonen blev smala när hon också började skratta.

”Varför kör den in i en blomkruka?”

Jonas pekade på Finn.

"Det var bara ett förslag." Finn höjde båda händerna.

"Du valde krukan."

Mia följde fågeln när Jonas spelade upp rörelsen en gång till. Så fort den föll pekade hon på skärmen.

"Där. Ett hjul är kvar under krukan."

Jonas stannade bilden. Finn skulle just säga att det inte spelade någon roll, men då såg han den lilla svarta cirkeln som stack fram under krukkanten.

"Den glömde jag", sa Jonas och flyttade tillbaka hjulet.

Emma öppnade sin anteckningsbok över knäna.

"Du kan låta den åka här."

På teckningen gick en krokig väg runt en sjö. Bredvid vägen stod en älg med så långa ben att den nästan nådde upp till trädtopparna. Finn böjde sig över boken.

"Den måste stå på skateboarden!"

Emma drog boken närmare sig.

"Älgen?"

"Ja. Kolla benen. Det blir perfekt."

"Nej."

Finn tog tag i bänkkanten och lutade sig fram igen.

Emma såg ner på teckningen och sedan på honom. Nu ryckte det i hennes mungipor.

"Du vill sätta allt på en skateboard."

"Inte allt." Han funderade ett ögonblick. "Inte blomkrukor."

Emma skrattade och lade boken mellan sig och Jonas. Han tittade på teckningen utan att röra den.

"Jag skulle kunna använda älgen."

"Vägen också?"

”Ja, om jag tar en bild.”

Hon sköt boken till honom, och Finn började äntligen äta sin müslibar. Smulorna föll ner på jackan. Han borstade bort dem med handen medan Jonas höll surfplattan över teckningen.

Mia såg från vägen till fågeln på skärmen.

”Fågeln är för stor.”

”Jag gör den mindre”, sa Jonas.

Emma tog sin penna och gjorde vägen lite bredare innan han fotograferade. Finn öppnade munnen för att säga att de behövde en ramp vid sjön, men Jonas hade redan börjat visa hur han kunde lägga in bilden.

Finn stängde munnen igen och vred på müsliförpackningen. Det skulle gå att säga senare.

När det ringde in hade Emma ritat en liten brygga vid vattnet. Finn stannade med blicken på den medan hon lade undan pennan.

De behövde kanske ingen ramp alls.

4. Den tomma platsen

Måndagen efter var bänken blöt. Finn stod under taket vid entrén och tittade ut över skolgården, men varken Mia eller Jonas syntes till. Han drog upp dragkedjan en bit och gick in igen.

I korridoren satt några barn på golvet. En stol skrapade mot tröskeln när någon drog ut den ur ett klassrum. Finn stannade vid fönstret och såg mot trappan.

Emma kom ner med anteckningsboken i handen.

”Letar du efter Jonas?”

Finn ryckte på axlarna.

”Honom också.”

”Han är kvar där inne.” Hon pekade mot klassrummet och började gå. Efter några steg såg hon tillbaka.

”Kommer du?”

Finn följde efter. Jonas satt vid sin bänk med Mia bredvid sig. På skärmen rullade fågeln längs Emmas väg, förbi sjön och rakt ner i vattnet.

Finn började skratta innan han hade hunnit fram.

”Du ville ha en ramp”, sa Jonas och tittade upp.

”Det har jag inte sagt.”

”Jo. I fredags.”

Finn flinade och drog fingrarna genom håret. Just det. Han hade visst sagt det ändå.

Emma ställde sig bredvid Mia och böjde sig över skärmen.

”Min älg står i sjön.”

”Än så länge”, sa Jonas.

”Hornen är bakom trädet.” Mia pekade på dem, och Jonas flyttade älgen lite åt vänster.

Finn satte sig på kanten av ett bord. Ena foten slog i en stol, som han sköt undan med skospetsen.

”Kan fågeln simma?”

”Det testar jag just nu.”

Finn drog upp benen och stannade kvar tills det ringde in.

Nästa dag var bänken torr igen. Mia satt redan där när han kom ut. Jonas kom strax efter, och Emma dök upp med något nytt hon hade ritat i sin bok.

De pratade inte alltid allihop. Ibland diskuterade Emma och Jonas en teckning medan Finn försökte balansera ett

äpple på knät. Mia kunde sitta tyst länge och sedan peka på något på skärmen som Jonas hade ändrat flera gånger utan att få det rätt.

Finn väntade inte alltid tills de hade pratat färdigt. En rast sprang han bort till fotbollsplanen när bollen hamnade nära bänken. Han sköt tillbaka den och stannade kvar några minuter.

När han kom tillbaka stod Emmas ryggsäck på hans plats.

Finn stannade framför bänken. Emma lyfte bort väskan och satte den vid fötterna.

”Så att ingen annan sätter sig.”

Han satte sig och såg en stund på ryggsäcken. Sedan drog han in sin egen under bänken, bredvid hennes.

På torsdagen tog Finn med en gammal polisvisselpipa till skolans utställning om Skogsby. Den hade varit hans farfars. Pappa hade vänt den i handen innan han lade den i en grå ask.

”Den här vill jag ha tillbaka.”

”Jag vet.” Finn hade redan dragit på sig jackan. ”Jag tar den imorgon.”

På rasten höll han upp visselpipan för de andra. När han förde den mot munnen drog Emma huvudet bakåt.

”Inte här!”

Finn flinade och lade ner den igen. I asken hade en bit av skumgummit vikt sig över kanten. Han tryckte ner den, men den gled upp så fort han släppte.

Senare lade han visselpipan på utställningens blå tygstycke. Emma skrev skylten medan Jonas tog bilder av bordet. Finn såg till att orden gick att läsa innan han gick hem.

Nästa morgon låg skylten kvar.

Visselpipan var borta.

Finn lyfte på klassfotot bredvid och drog fram plåtburken. Han gick ner på knä, såg under bordet och reste sig igen. Fingrarna tryckte mot bordskanten.

"Nej. Nej, den låg ju här."

Emma stannade bredvid honom.

"Visselpipan?"

Han nickade utan att titta upp. Pappas hand runt den gamla visselpipan dök upp i huvudet. Hur försiktigt han hade lagt ner den.

Finn drog av sig ryggsäcken och rev upp dragkedjan. Matlådan föll ur, men han lät den ligga. Han körde ner handen bland böckerna och kände ända ut i hörnen.

"Jag lade den här. Jag vet det."

Emma böjde sig efter matlådan. När hon reste sig såg hon mot skåpet.

"Tyget är också borta."

Hon öppnade skåpdörren och drog fram det blå tygstycket. Under det stod två koppar, men ingen visselpipa. Finn tryckte ihop läpparna. Någon hade plockat undan hans saker utan att säga till.

"Asken då?" frågade Jonas bakom honom.

Finn vände sig så snabbt att ryggsäcken slog i bordet.

"Den stod bredvid."

Jonas öppnade ett foto på surfplattan. Mia kom fram och böjde sig över skärmen. Den grå asken stod vid bordskanten, med skumgummit uppvikt på ena sidan.

Emma tittade mot dörren.

"Kartongerna ligger på vagnen."

Finn var ute i korridoren innan hon hade pratat färdigt. Vagnen stod utanför materialrummet. Han drog undan en platt kartong och några hopknölade papper. Jonas kom efter med fotot öppet, men Finn hann knappt titta på det.

”Här.” Mia pekade mellan två större askar. En ljus skumgummikant stack upp.

Finn drog fram asken och lyfte av locket. Leendet hann börja innan han såg vad som låg där.

Bara skumgummi.

5. Var har du varit

Finn höll asken framför sig. Han tittade ner i vagnen igen, som om visselpipan skulle ligga där bara han såg efter ordentligt.

”Den är tom.”

Emma slutade flytta kartongerna. Jonas sänkte surfplattan, men Mia tittade fortfarande ner i asken.

”Vänta.”

Finn var redan på väg att ställa ifrån sig den. Han stannade med ena handen på locket medan Mia förde fingret längs skumgummikanten.

”Den ligger högre här.”

Hon lyfte försiktigt på den lösa biten. Något blänkte till under den, längst inne mot hörnet.

Finn satte ner locket och drog upp skumgummit. Visselpipan gled fram mot hans tumme.

Han slöt handen runt den.

”Men hur—”

Han såg på skumgummit som hade vikt sig dubbelt, sedan på visselpipan. Den måste ha glidit under när asken packades undan. Han vände den i handen, precis som pappa hade gjort.

Emma drog ner axlarna och blåste ut luft.

”Lägg den i väskan nu.”

”Ja.” Finn nickade och öppnade ryggsäcken. ”Ja, det ska jag.”

Han lade tillbaka visselpipan, tryckte skumgummit på plats och satte på locket. Den här gången stoppade han asken längst ner i det stora facket. Sedan drog han igen dragkedjan hela vägen.

När han såg upp stod de andra fortfarande kvar. Jonas stoppade undan surfplattan och Mia lade tillbaka kartongen hon hade flyttat.

”Tack”, sa Finn.

Emma räckte honom matlådan. Hon hade haft den i handen hela tiden.

”Den här också.”

Finn tog emot den. Ena mungipan drogs upp, och han fick försöka en gång till innan han fick ner den bredvid asken.

De gick tillbaka tillsammans. Vid klassrumsdörren höll han undan ryggsäcken så att de andra kunde gå in först. På måndagen kom Finn ut sist. Först hade han letat efter jackan, som låg under hans bänk. Sedan hade han letat efter äpplet. När han till slut stack handen i jackfickan låg det där tillsammans med de torra lövbitarna.

De andra satt redan på bänken när han kom ut på skolgården. Emma pratade och Jonas höll upp surfplattan. Mia lyfte huvudet och fick syn på honom.

Emma såg också upp.

”Var har du varit?”

Finn stannade till med äpplet i handen. Emma tog bort ryggsäcken från den lediga platsen, och Jonas flyttade sig en bit. Finn skyndade fram innan någon annan hann sätta sig.

”Letat efter äpplet.”

Mia tittade på hans hand när han satte sig.

”Och hittat det.”

”Bevis.” Han höll upp det, och Emma började skratta.

Jonas vred surfplattan mot honom. Fågeln stod på bryggan med älgen bredvid sig. Under älgens långa ben hade han ritat en skateboard till.

Finn såg på Emma. Hon drog lite på munnen och ryckte på axlarna.

”Den fick också en.”

”Visste väl det.”

Han tog en stor tugga av äpplet och ställde sin ryggsäck under bänken, bredvid de andra tre.